

Съществуване на решения на диференчна задача от четвърти ред

Николай Димитров

Abstract: *On the existence of solutions of fourth-order difference equations. In this paper by using variational methods we obtain criteria for existence of three solutions for fourth order difference equations. The existence results follow from Ricceri's theorem.*

Key words: *Variational method, fourth order, difference equations.*

ВЪВЕДЕНИЕ

През последните години все повече автори разглеждат диференциални и диференчни уравнения от четвърти ред, тъй като такива задачи намират широко приложение в динамичните системи и в някои клонове на статистиката, икономиката и биологията. Съществуването на решения на такива задачи обикновено се доказва като се използват топологични или вариационни методи (виж [1, 2, 3, 4]).

ИЗЛОЖЕНИЕ

В настоящата статия ще покажем съществуване на три решения на задачата

$$\Delta^4 u(t-2) + \alpha u(t) = \lambda f(t, u(t)), \quad t = 1, 2, \dots, T, T \geq 2$$

със следните гранични условия

$$u(0) = \Delta u(-1) = \Delta^2 u(T) = 0, \quad \Delta^3 u(T-1) = \mu g(u(T+1)),$$

където α, λ и μ са реални параметри, а функциите f и g са непрекъснати.

Операторът Δ се дефинира чрез равенствата:

$$\Delta u(t) = u(t+1) - u(t), \quad \Delta^k u(t) = \Delta^{k-1}(\Delta u(t)), \quad k \in \mathbb{N}, k \geq 2.$$

Предполагаме също така, че $\alpha > -\frac{1}{T^2(T+1)^2}$.

Дефинираме реалното векторно пространство

$$X := \{u : \{-1, \dots, T+2\} \rightarrow \mathbb{R} : u(0) = \Delta u(-1) = \Delta^2 u(T) = 0\}.$$

Нека за всяко $u \in X$

$$\|u\|_X = \left(\sum_{t=1}^{T+1} |\Delta^2 u(t-2)|^2 + \alpha \sum_{t=1}^T |u(t)|^2 \right)^{\frac{1}{2}}.$$

Означаваме

$$\rho = (T+1)^{\frac{3}{2}} \left(1 + \min\{\alpha, 0\} T^2 (T+1)^2 \right)^{\frac{1}{2}}.$$

Лема 1. *За всяко $u \in X$, имаме, че*

$$\sum_{t=1}^{T+1} |\Delta^2 u(t-2)|^2 + \alpha \sum_{t=1}^T |u(t)|^2 \geq 0$$

и

$$|u(t)| \leq \rho \|u\|_X \quad \text{за всяко } t = 1, 2, \dots, T+1.$$

Доказателство. Нека $u \in X$ и $t \in \{1, \dots, T+1\}$. Лесно се проверява, че

$$\Delta u(t-1) = \Delta u(-1) + \sum_{i=1}^t \Delta^2 u(i-2) = \sum_{i=1}^t \Delta^2 u(i-2).$$

Като използваме горното уравнение и неравенството на Хьолдер последователно получаваме

$$\begin{aligned} |\Delta u(t-1)| &\leq \sum_{i=1}^t |\Delta^2 u(i-2)| \leq \sum_{i=1}^{T+1} |\Delta^2 u(i-2)| \\ &\leq (T+1)^{\frac{1}{2}} \left(\sum_{i=1}^{T+1} |\Delta^2 u(i-2)|^2 \right)^{\frac{1}{2}}. \end{aligned}$$

Повдигайки на квадрат двете страни достигаем до

$$|\Delta u(t-1)|^2 \leq (T+1) \sum_{i=1}^{T+1} |\Delta^2 u(i-2)|^2,$$

откъдето

$$\sum_{t=1}^{T+1} |\Delta u(t-1)|^2 \leq (T+1)^2 \sum_{t=1}^{T+1} |\Delta^2 u(t-2)|^2. \quad (1)$$

Също така

$$u(t) = u(0) + \sum_{i=1}^t \Delta u(i-1) = \sum_{i=1}^t \Delta u(i-1).$$

Използвайки последните два резултата и неравенството на Хьолдер, за всяко $t \in \{1, \dots, T+1\}$ получаваме

$$\begin{aligned} |u(t)| &\leq \sum_{i=1}^t |\Delta u(i-1)| \leq (T+1)^{\frac{1}{2}} \left(\sum_{i=1}^{T+1} |\Delta^2 u(i-1)|^2 \right)^{\frac{1}{2}} \\ &\leq (T+1)^{\frac{3}{2}} \left(\sum_{i=1}^{T+1} |\Delta^2 u(i-2)|^2 \right)^{\frac{1}{2}}. \end{aligned} \quad (2)$$

Тогава за $t \in \{1, \dots, T\}$ имаме, че

$$|u(t)| \leq \sum_{i=1}^t |\Delta u(i-1)| \leq T^{\frac{1}{2}} \left(\sum_{i=1}^T |\Delta u(i-1)|^2 \right)^{\frac{1}{2}}$$

и

$$|u(t)|^2 \leq T \sum_{i=1}^T |\Delta u(i-1)|^2.$$

Така

$$\sum_{t=1}^T |u(t)|^2 \leq T^2 \sum_{i=1}^T |\Delta u(i-1)|^2 \leq T^2 \sum_{i=1}^{T+1} |\Delta u(i-1)|^2.$$

От (1) следва, че

$$\sum_{t=1}^T |u(t)|^2 \leq T^2 (T+1)^2 \sum_{t=1}^{T+1} |\Delta^2 u(t-2)|^2.$$

Накрая от последното уравнение получаваме

$$\begin{aligned} &\sum_{i=1}^{T+1} |\Delta^2 u(t-2)|^2 + \alpha \sum_{t=1}^T |u(t)|^2 \\ &\geq (1 + \min\{\alpha, 0\} T^2 (T+1)^2) \sum_{t=1}^{T+1} |\Delta^2 u(t-2)|^2 \\ &\geq 0, \end{aligned} \quad (3)$$

с което доказахме първото твърдение от Лема 1. Като използваме нормата в X и (3) достигаем до

$$\|u\|_X \geq (1 + \min\{\alpha, 0\} T^2 (T+1)^2)^{\frac{1}{2}} \left(\sum_{t=1}^{T+1} |\Delta^2 u(t-2)|^2 \right)^{\frac{1}{2}}.$$

От последното неравенство и от (2) следва, че

$$\rho \|u\|_X \geq |u(t)|$$

за всяко $t \in \{1, \dots, T+1\}$. С което и второто твърдение от Лема 1 е доказано.

Забележка: Ясно е, че X е $T+1$ -мерно Банахово пространство и според Лема 1 $\|\cdot\|_X$ е норма в X ."

За всяко $u \in X$ дефинираме следните функционали

$$\Phi(u) = \frac{1}{2} \|u\|_X^2,$$

$$J(u) = -\int_0^{u(T+1)} g(s) ds$$

и

$$\Psi(u) = \sum_{t=1}^T \int_0^{u(t)} f(t, s) ds.$$

Те са добре дефинирани и диференцируеми, като производните им са съответно

$$\Phi'(u)(v) = \sum_{t=1}^{T+1} \Delta^2 u(t-2) \Delta^2 v(t-2) + \alpha \sum_{t=1}^T u(t) v(t),$$

$$J'(u)(v) = -g(u(T+1))v(T+1)$$

и

$$\Psi'(u)(v) = \sum_{t=1}^T f(t, u(t))v(t)$$

за всяко $v \in X$.

Лема 2. За всяко $u, v \in X$, имаме

$$\sum_{t=1}^{T+1} \Delta^2 u(t-2) \Delta^2 v(t-2) = -\Delta^3 u(T-1)v(T+1) + \sum_{t=1}^T \Delta^4 u(t-2)v(t).$$

Доказателство. Като използваме граничните условия $v(0) = \Delta v(-1) = \Delta^2 u(T) = 0$ и формулата за сумиране по части последователно получаваме

$$\begin{aligned} & \sum_{t=1}^T \Delta^2 u(t-2) \Delta^2 v(t-2) \\ &= \Delta^2 u(T) \Delta v(T) - \Delta^2 u(-1) \Delta v(-1) - \sum_{t=1}^T \Delta^3 u(t-2) \Delta v(t-1) \\ &= -\sum_{t=1}^T \Delta^3 u(t-2) \Delta v(t-1) \\ &= -\Delta^3 u(T-1) \Delta v(T) - \sum_{t=1}^T \Delta^3 u(t-2) \Delta v(t-1) \\ &= -\Delta^3 u(T-1) \Delta v(T) - \Delta^3 u(T-1)v(T) + \Delta^3 u(-1)v(0) + \sum_{t=1}^T \Delta^4 u(t-2)v(t) \\ &= -\Delta^3 u(T-1)v(T+1) + \sum_{t=1}^T \Delta^4 u(t-2)v(t). \end{aligned}$$

Лема 3. Ако $u \in X$ е критична точка на функционала $\Phi - \lambda\Psi - \mu J$, то u е решение на граничната задача.

Доказателство. Нека $u \in X$ е критична точка на функционала $\Phi - \lambda\Psi - \mu J$.
Тогава

$$\Phi'(u)(v) - \lambda\Psi'(u)(v) - \mu J'(u)(v) = 0 \text{ за всяко } v \in X.$$

В сила са следните равенства

$$\begin{aligned} & \Phi'(u)(v) - \lambda\Psi'(u)(v) - \mu J'(u)(v) \\ &= \sum_{t=1}^{T+1} \Delta^2 u(t-2) \Delta^2 v(t-2) + \alpha \sum_{t=1}^T u(t)v(t) \\ & - \lambda \sum_{t=1}^T f(t, u(t))v(t) + \mu g(u(T+1))v(T+1) \\ &= v(T+1)(\mu g(u(T+1)) - \Delta^3 u(T-1)) + \sum_{t=1}^T \Delta^4 u(t-2)v(t) \\ & + \alpha \sum_{t=1}^T u(t)v(t) - \lambda \sum_{t=1}^T f(t, u(t))v(t) \\ &= 0. \end{aligned}$$

Тъй като това равенство е изпълнено за всяко $v \in X$, то имаме, че

$$\Delta^3 u(T-1) = \mu g(u(T+1))$$

и

$$\Delta^4 u(t-2) + \alpha u(t) - \lambda f(t, u(t)) = 0 \text{ за всяко } t \in \{1, \dots, T\}.$$

u също така удовлетворява и граничните условия, следователно е решение на граничната задача.

Сега ще използваме следната теорема за съществуване на три решения [5].

Лема 4. (Risceri). Нека E е сепарабелно и рефлексивно Банахово пространство с норма $\|\cdot\|_E$, а $\Phi: E \rightarrow \mathbb{R}$ е коерцитивен, секвенциално слабо полунепрекъснат C^1 функционал, ограничен върху всяко ограничено подмножество на E , за чиято производна съществува непрекъснатата обратна в E^* . Предполагаме също така, че $J: E \rightarrow \mathbb{R}$ е C^1 функционал с компактна производна. Нека Φ има локален минимум u_0 и $\Phi(u_0) = J(u_0) = 0$.

Означаваме

$$\delta = \max \left\{ 0, \limsup_{\|u\|_E \rightarrow \infty} \frac{J(u)}{\Phi(u)}, \limsup_{\|u\|_E \rightarrow 0} \frac{J(u)}{\Phi(u)} \right\},$$

$$\eta = \sup_{u \in \Phi^{-1}(0, \infty)} \frac{J(u)}{\Phi(u)}$$

и нека $\delta < \eta$.

Тогава за всеки компактен интервал $[a, b] \subset (\frac{1}{\eta}, \frac{1}{\delta})$, съществува $K > 0$ със следните свойства:

за всяко $x \in [a, b]$ и всеки C^1 функционал $\Psi: E \rightarrow \mathbb{R}$ с компактна производна, съществува $\xi > 0$, такава, че за всяко $y \in [0, \xi]$, уравнението

$$\Phi'(u) - y\Psi'(u) - xJ'(u) = 0$$

има поне 3 решения в E , чиято норма е по-малка от K .

Теорема 1. Нека са в сила условията

(H1) Съществува $A > 0$, такава, че $\max\{g^0, g^\infty\} < A$, където

$$g^0 = \limsup_{y \rightarrow 0} \frac{-\int_0^y g(s) ds}{y^2} \quad \text{и} \quad g^\infty = \limsup_{|y| \rightarrow \infty} \frac{-\int_0^y g(s) ds}{y^2};$$

(H2) Съществува $k > 0$, такова че

$$2AB\rho^2 < -\int_0^{k(T+1)^2} g(s) ds,$$

където ρ е дефинирано както в началото и

$$B = \frac{k^2}{2} \left(4(T+1) + \alpha \sum_{i=1}^T t^4 \right) > 0.$$

Тогава за всеки компактен интервал $[a, b]$, за който е изпълнено, че

$$[a, b] \subset \left(\frac{B}{-\int_0^{k(T+1)^2} g(s) ds}, \frac{1}{2A\rho^2} \right)$$

съществува $K > 0$, такова че за всяко $\mu \in [a, b]$, съществува $\xi > 0$, такова че за всяко $\lambda \in [0, \xi]$ началната задача има поне 3 решения в X , чиято норма е по-малка K .

Доказателство. Нека функционалите $\Phi, J, \Psi: X \rightarrow R$ са дефинирани както по-горе. Те са диференцируеми и техните производни са непрекъснати. От Лема 3, всяка критична точка на функционала $\Phi - \lambda\Psi - \mu J$ е решение на граничната задача. Прилагаме Лема 4 като избираме $E = X, x = \mu$ и $y = \lambda$.

Първо ще покажем, че условията от Лема 4 са изпълнени.

Ясно е, че Φ е коерцивен, секвенциално слабо полунепрекъснат C^1 функционал, ограничен върху всяко ограничено подмножество на X .

За всяко $0 \neq u \in X$ имаме, че $\Phi'(u) = \|u\|_X^2$ и $\lim_{\|u\|_X \rightarrow \infty} \frac{\Phi'(u)}{\|u\|_X} = \infty$. Така Φ е коерцивен

и

$$(\Phi'(u) - \Phi'(v))(u - v) = \|u - v\|_X^2 \quad \text{за всяко } u, v \in X,$$

откъдето Φ е равномерно монотонен. Тогава (виж [6]) съществува непрекъснатото изображение $(\Phi')^{-1}: X^* \rightarrow X$. Не е трудно да се провери, че J' и Ψ' са компактни оператори. Нека $u_0 \equiv 0$. Тогава Φ има строг локален минимум и $\Phi(u_0) = J(u_0) = 0$.

Сега ще покажем, че

$$\delta < 2A\rho^2 u \frac{-\int_0^{k(T+1)^2} g(s) ds}{B} \leq \eta.$$

От (H1) следва, че съществуват $0 < \gamma_1 < \gamma_2$ такива, че

$$-\int_0^y g(s) ds \leq Ay^2 \quad \text{за всяко } |y| \in [0, \gamma_1) \cup (\gamma_2, \infty).$$

Последното, заедно с непрекъснатостта на g ни дава, че съществуват c_1 и $\theta > 2$, така, че

$$-\int_0^y g(s) ds \leq A|y|^2 + c_1|y|^\theta \quad \text{за всяко } y \in R.$$

От Лема 1 следва, че

$$J(u) \leq A|\mu(T+1)|^2 + c_1|\mu(T+1)|^\theta$$

$$\leq A\rho^2 \|u\|_X^2 + c_1\rho^\theta \|u\|_X^\theta \text{ за всяко } u \in X.$$

Откъдето

$$\limsup_{u \rightarrow \infty} \frac{J(u)}{\Phi(u)} \leq 2A\rho^2.$$

С подобни разсъждения може да се покаже, че

$$\limsup_{u \rightarrow \infty} \frac{J(u)}{\Phi(u)} \leq 2A\rho^2.$$

Сега от последните две неравенства се вижда, че $\delta \leq 2A\rho^2$.

Нека k е даденото в (H2) и нека дефинираме $u_1(t) = kt^2$. Тогава

$$\Delta u_1(t-1) = k(2t-1) \quad \text{и} \quad \Delta^2 u_1(t-2) = 2k.$$

Като използваме Лема 1 получаваме, че

$$\Phi(u_1) = \frac{k^2}{2} \left(4(T+1) + \alpha \sum_{t=1}^T t^4 \right) = B > 0.$$

Тогава $u_1 \in \Phi^{-1}(0, \infty)$ и лесно се вижда, че

$$\eta = \sup_{u \in \Phi^{-1}(0, \infty)} \frac{J(u)}{\Phi(u)} \geq \frac{J(u_1)}{\Phi(u_1)} = \frac{-\int_0^{k(T+1)^2} g(s) ds}{B}.$$

Така показахме, че условията в Лема 4 са удовлетворени, с което теоремата е доказана.

ЛИТЕРАТУРА

- [1]. J. A. Cid, D. Franko and F. Minhos, Positive fixed points and fourth-order equations, Bull. Lond. Math. Soc. 41 (2009).
- [2]. J. R. Graef, L. Kong, Q. Kong, Positive solutions to a fourth order boundary value problem, Results Math. 59 (2011).
- [3]. G. Han and Z. Xu, Multiple solutions of some nonlinear fourth-order beam equation, Nonlinear Anal. 68 (2008).
- [4]. Z. He and J. Yu, On the existence of positive solutions of fourth-order difference equations, Appl. Math. Comput. 161 (2005).
- [5]. B. Ricceri, A further three critical points theorem, Nonlinear Anal. 71 (2009).
- [6]. E. Zeidler, Nonlinear Functional Analysis, Vol II. Springer-Verlag, New York, 1990.

За контакти:

Ас. Николай Димитров, Катедра "Математика", Русенски университет "Ангел Кънчев", e-mail: ndimitrov@uni-ruse.bg